

sende kunde kaldes, en Torpedokrydser. Det var et Skib, der skulde have omtrent samme Fart som Torpedobaadene, et Dybgaende, saa det kunde gaa igjennem Grønland, i det Hele følge en Devision af Torpedobaade og dog være armeret med et nogenlunde stærkt Skjts; det er den Udvikling af Skibene, som følges saa godt som allevegne, som egentlig først er betraadt af Franfrig, siden af England og nu i høj Grad af Østerrig. Jeg tror, at et saadant Skib vil være overordentlig hensigtsmæssigt for vor Flaade, men naturligvis, man kan ikke opnaa al Ting strax, og jeg kan derfor tiltræde, at det bliver udsat. Hvad jeg sagde om Vædringsforlaget Nr. 125 gjælder egentlig ogsaa Vædringsforlaget Nr. 126. Med Hensyn til Forslaget Nr. 127, der handler om Pandferbatteriet Odin, kan jeg ogsaa meget godt gaa ind paa det, men naar det siges i Betænkningen, hvad jo ogsaa Ordføreren her gjentog, at Nytten deraf stillede sig tvivlsom for Udvalget, kan jeg ikke være ganske enig i Berettigelsen af denne Tvivl. Det gjælder om at forsyne et Skib, der i og for sig er godt, med tre væsentlige Ting, som det mangler, nemlig Vædderstaavn, Torpedo- og Dampstyreapparat. Jeg finder altsaa i og for sig, at Nytten heraf er tvivlsom, men paa den anden Side er det jo et ældre Skib, saa naar der ikke kan anvendes saa mange Penge, kan det maasse være en af de Bøster, man helst kan udsætte. Med Hensyn til Søminerne har jeg selv efter nærmere Overveelse ment, at det Beløb, hvormed Bevillingen er foreslaaet nedsat, kan undværes for dette Nar. Det Samme gjælder Vædringsforslagene Nr. 129—33. Med Hensyn til Forslag Nr. 134 gaar jeg ogsaa ind paa det. Jeg kan godt forstaa, at der ikke har været tilstrækkelig Tid til at behandle denne Sag, der jo, som den ærede Ordfører bemærkede, angaar meget betydelige Summer og overordentlig væsentlige Arbejder. Der har ikke været Tid til at behandle dem i Udvalget, saaledes som de burde behandles, og det er altsaa naturligt, at de udsættes. Men paa den anden Side maa en saadan Udsættelse beklages meget, da man i høj Grad trænger baade til en Dof, til Ophalingsbeddingen og i det Hele til saadanne Hjælpemidler, hvorved Skibe navnlig i Krigstid hurtig kunne sættes i Stand igjen. Thi vi risikere ellers, som Sagen nu er, naar der sker noget Ekstraordinært, ikke alene i Krigstid, men selv i Fredstid, naar vi kun have denne ene Dof og en temmelig svag Ophalingsbedding, at komme i en meget stor Forlegenhed. Med Hensyn til Vædringsforlaget 135 blev jeg

egentlig lidt overrasket ved, at den foreslaaede Udsættelse dog er saa stor, som den er, idet jeg havde ventet, at Beløbet kun skulde nedsættes til det Halve. Det har jeg forhandlet med Udvalget om, paa det Grundlag har jeg undersøgt Sagen og var sikker paa, at man meget godt kunde fordele Beløbet paa 2 Nar med Halvdelen til hver. Nu er jeg ikke saa sikker paa, om denne Vogn just kan bygges i mindre Partier, men jeg haaber nok, vi komme ud over Vanskeligheden. Med Hensyn til Vædringsforlaget Nr. 136 angaaende et Varmeapparat til Taffelloftsbygningen, kan dette naturligvis udsættes, man har aldrig før haft Varme der, men det er dog Noget, man i Almindelighed ikke byder Folk længere, at de skulle arbejde hele Vinteren igjennem i et fuldstændigt koldt og raat Lokale, men, skjøndt der vel foranlediges ikke ringe Sygelighed derved, kan det jo udsættes. Jeg skal ikke bemærke noget Videre med Hensyn til Forslag Nr. 137. Jeg kan altsaa gjentage, at jeg i Virkeligheden har tiltraadt alle Vædringsforslagene.

Carstensen: Jeg begjærede blot Ordet for at forvare mig imod i nogenstund helst Hensende at skulle have godkendt de Udtalelser, der kom fra den høitærede Ordfører, da han søgte at argumentere, hvorfor man har nægtet Bevillingen til Intendanturstolen. Jeg har tværtimod den Opfattelse, og det har jeg gjort gjældende paa alle Stadier i Udvalget, at det er, som den høitærede Minister udtalte, en Skole, vi i høj Grad trænge til; Tidens Krav har bragt Fordringen om den frem, da der stilles ganske andre Fordringer til Regnskabsvæsenet nu end tidligere, idet Intendantterne ere fast ansatte og ikke tilfældig hvervede Personer. Jeg vilde meget ønske, at denne Skole kunde komme i Gang. Jeg er kun her gaaet med til, at Sagen udsættes, fordi jeg her, ligesom paa alle andre Omraader, navnlig med Hensyn til de større Nægtelser har fuldtud anerkendt, at der maatte ogsaa fra Marinens Side gøres, hvad der kunde for at tilveiebringe Udsættelse paa Budgettet; men jeg beklager flere Udsættelser og navnlig da — skjøndt jeg selv, hvor finantstille Hensyn tvinge dertil, stemmer for dem — paa Punkter, hvor det gjælder om at forøge Marinens Materiel.

Müller: Jeg kunde egentlig have undladt at begjære Ordet, efterat den ærede Marineminister har udtalt sig om Fyrforsoldene paa Færøerne; men da jeg ved Lite Behandling ganske kort tillod mig at udtale min Mening om, hvor Fyret skulde